

В МОСКВІ ПІДНЕСЕНО УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР

Москва. — У неділю, 22-го квітня ц.р., тут заарештовано 47 осіб, коли військо розігнало зібраних громадян на центральній площі ім. Пушкіна, які зішлись там для шанування пам'яті вбитих радянським військом 20-ох осіб тому два тижні під час демонстрацій в Грузії.

Кілька тисяч зібраних осіб скандували слово „солом" і „фашисти" перед тим, як мали розпочати похід до Грузинського культурного центру. Народ підняв стиснені п'ястухи у безладному болю, одноклассниково мовчавою шанували тих 20 вбитих у Тбілісі 9-го квітня ц.р.

Деякі особи розгорнули червоно-біло-синій прапор царської Росії та синьо-жовтий прапор України. Також багато осіб мали малі тризуби. Тоді військо накинuloся на зібрані маси народу, вивирали з рук прапори, а демонстрів насильно вкидали до автобусів. Демонстранти вигукували, „вони хочуть другої Грузії". „Військо не наважиться зробити це, що в Грузії", — сказав один з учасників, вказуючи при тому рукою на присутні камери іноземних телевізійних станцій, які фотографували увесь цей заклот.

Все ж таки вдалося кільком сотням демонстрантів прорвати військові кордони та зібратись недалеко на вулиці Арбат впродовж 30 хвилин та заслухати різних промов. Народ не розходився, тоді спеціальні частини міліції вступили в сутичку з демонстрантами, вбиваючи їх. Вбивали також і вбивали в автобусах, а люди викрикували „фашисти", „гестапо", „солом".

На вечірніх новинах о 4:30 московського часу офіційно подано на телеві-

ПЕРЕДАЧА БОГОСЛУЖБИ З НЬО ЙОРКУ В УКРАЇНУ

Нью Йорк. — В неділю, 30-го квітня ц.р., о год. 11-й перед полуднем буде відрізнялася тут в церкві св. Юра в Нью-Йорку Торжественна Великадня Утрня, яку передаватимуть безпосередньо в Україну. Тією передачею зайнявся „Голос Америки" з Вашингтону. Відправлятиме Владика Василья Лостен в асисті о. ігумена Патріка Пашака, ЧСВВ.

Збори УГС відбудуться в травні

Київ (ЗП УГС). — В неділю, 2-го квітня ц.р., відбулося засідання Всеукраїнської Координаційної Ради УГС, на якому розглянуто багато різних проблем.

Зроблено підсумки виборів народних депутатів до Верховної Ради СРСР. Було відзначено, що результати виборів були цілковитою несподіванкою для переважної частини українців.

Вирішено, що установчі збори УГС, перш ніж запланувати на березень, відбудуться під кінець травня ц.р., бо вміщати перевантажені збори обласних філій УГС.

Вирішено, що установчі збори УГС, перш ніж запланувати на березень, відбудуться під кінець травня ц.р., бо вміщати перевантажені збори обласних філій УГС.

Сьогоднішня Україна — очима неукраїнця

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Ольга Кузьмич). — Несподівано задзвонив у неділю телефон і у нього зголосився це більш несподівано давній добрий знайомий з Німеччини.

Я в переїзді на Флориду, маю перерву у літаковому полеті. Чи можете приїхати на летище? Я прямо з України, можу вам багато цікавого для вас розповісти.

Розуміється журналіст на цікавість взяла верх і не зважаючи на все, я негайно рушила на летище Кеннеді, яке, на щастя, не так то далеко.

Привітавшись, ми засіли до кави у рухливому ресторані, але наша розмова так нас полонила, що ми не зважали на наше оточення.

Мій знайомий, добрий знавець радянських обставин, бо їздив туди часто у справах свого підприємства, що має власника канадця, який живе на Флориді, центрально в Західній Німеччині, а найбільшу торгівлю із СРСР веде вже вже від кількох років. Знаючи російську і українську мови, це із часів Другої світової війни, цей підприємець просто виміряв на людину до переговорів із радянськими чиновниками.

Але, як розповідає мені, вперше побував у своїх справах тепер в Україні і тому його спостереження з першої руки і справді безсторонні.

„Ви українці не повинні бути тепер такі емоційні у зв'язку з тим, що діється. Треба на все глядіти спокійно та зрівноважено. Ваш партнер, а рівночасно противник, не змінився ані на „Іоту" і якщо є у вас тут намір допомогти у господарському піднесенні України, то треба підходити до справ „по-бізнесовому". А знаєте, як то кажуть в Америці: „бізнес має бути без політики, без релігії і без сексу". Не забувайте, що тепер, коли відкрилися можливості торгівлі з Україною, на вас не чекають, бо вас випередили вже ми — німці, японці та інші європейці. Коли я перебував тепер в готелі у Києві, то перед готелем стояли кілька „Мерседесів" із плитками зі Західної Німеччини, і я вас запевняю, що власники цих авто не приїхали туди як туристи. Бачите славний „Дранг нах Остен" цвіте тепер так, як колись у Другій світової війни. Торгуємо усім чим можна і то з успіхом. Але ми знаємо добре, що кожна торгова угода з українськими підприємствами чи колективами мусить перейти через Москву, хоча в ній ідеться про територію України і що червона „урядова нитка" там ще дуже, а дуже довга. Тож треба бути наполегливим, стійким і ... терпеливим. Самозрозуміло, що присутність українського представництва має вплив на оточення

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ ВІДБУЛА НАРАДИ

У 1988 РОЦІ УНСОЮЗ ВИДАВ БІЛЯ 500,000 ДОЛ. НА ГРОМАДСЬКІ ЦІЛІ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У 1988 році Український Народний Союз видав біля 500,000 дол. на різні громадські цілі, починаючи від Гарвардського Проекту до стипендій для потребуючих членів-студентів, від доплат науковим і культурним установам до підтримання спортивних активностей в громаді.

Ця та інші справи були предметом звітів і дискусій під час звичайних нарад Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ, що відбулись тут в суботу, 15-го квітня ц.р. в Головному Канцелярії.

У нарадах взяли участь: головний президент д-р Іван Флис, заступник головної президентки д-р Мирон Куропас, головний директор для Канади мгр Іван Геврик, заступник головної президентки Гелія Пашен, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Ульяна Дачук.

У нарадах взяли участь: головний президент д-р Іван Флис, заступник головної президентки д-р Мирон Куропас, головний директор для Канади мгр Іван Геврик, заступник головної президентки Гелія Пашен, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Ульяна Дачук.

Д-р І.Флис, користаючи з перебування в околицях Е. Іванівна, запросив його на засідання і він коротко, в першій його частині, інформовав про працю Інформаційного Бюро УНС в Вашингтоні, яке він очолює.

Під час звітування подано, що з фонду Корпорації Дому УНС у 1988 році виплачено 120,000 дол. на Гарвардський Проект, 10,000 дол. на побудову української католицької церкви в Джерзі Сіті. На стипендії для студентів розділено суму 115,000 дол., на наукові і

культурні установи — 30,750 дол., з Фонду Наглі Потреби уділено 31,372 дол. для Церков і релігійних установ дано дотації на суму 21,000 дол. молодіжним організаціям надано допомогу на суму 13,538 дол., на допомогу хворим — 17,000 дол., доплачено В-у „Свобода" за спеціальні сторінки і оголошення 26,000 дол. на допомогу потерпілим від землетрусу у Вірменії — 11,500 дол., на спортову діяльність — 4,526 дол., на братську діяльність — 6,300 дол. Коли додати до того виплати дивіденди членам на понад 1 міль. дол., на видання книжок — 69,987 дол., утримання своїх видань, то загальна сума дотацій вносить кругло 2 міль. дол. в 1988 році.

Приннявши порядок нарад, Екзекутива перейшла до звітів, що їх започаткувала головний касир У. Дачук.

Звіт У. Дачук

Рік закінчено загальним майном у висоті 63,252,965 дол. Зріст майна дав суму 2,700,736 дол. Всіх прибутків було у висоті 11,876,377 дол., на 18,391 дол. більше, як у попередньому році.

Сума отриманих вкладок осягнула 2,702,297 дол. На суму 154,734 дол. отримано менше вкладок, як у 1987 році. На це склалися певні причини, як нижчі вклади за нові грамоти, менше нових членів і більше виплати одиноким членам у попередньому 1987 році, які тоді піднесли були високу збірку вкладок.

Відсотки від інвестицій

дали суму 6,385,155 дол. прибутків, на суму 290,876 менше, як попереднього року. Більшість інвестицій принесли у звітному часі вищі відсотки, за винятком відсотків від позички на Дім УНСОЮЗУ тому, що виплати менше УНСОЮЗОВІ.

В-во „Свобода" виказало всіх прибутків на суму 1,363 595 дол., або на 139,863 дол. більше, як рік раніше. Збільшення повстало з огляду на збільшення допомоги від УНСОЮЗУ.

Прибутки Союзівки також зросли у 1988 році на суму 277,647 дол. і дали загальну суму 1,195,529 дол. З огляду на великі ремонтні роботи УНСОЮЗУ інвестував в Союзівку суму 336,000 дол. Багато переведено на прав, але вони ще даліше проходять у 1989 році.

У видатках сума виплат грошових зворотів дала 424,875 дол., на 9,000 дол. більше, чим рік раніше. Посмертних виплат виплачено у висоті 821,582 дол., на суму 39,000 дол. менше, чим у попередньому році. Сума дозрілих винувальних грамот осягнула 1,114,521 дол., що являється на суму 100,000 дол. більше, як попереднього року.

Видатки Союзівки осягнули суму 1,446,459 дол., на 411,000 дол. більше, як у попередньому році. Видатки В-ва „Свобода" зросли на 140,000 дол. і дали загальну суму 1,362,280 дол. Кошти устаткування і вдержання бюро у Вашингтоні дали суму 81,824 дол. Всіх видатків у 1988 році було на суму 9,175,641 дол. Видатки зросли на суму 616,092 дол.

Пересічна висота відсот-

ків від всіх інвестицій дала 10.32%.

Корпорація Дому УНСОЮЗУ отримала за всі чинні суму 3,379,776 дол., на 179,260 дол. більше, як у попередньому році. Інших прибутків було у висоті 48,000 дол.

Всіх видатків було у висоті 3,958,279 дол. на суму 360,487 менше чим 364,867 менше, чим рік раніше. Всіх відсотків виплачено у висоті 2,242,263 дол. Сума позичок від членів на кінець 1988 року дала 8,121,597 дол., а позичка від УНСОЮЗУ виносилася суму 5,320,000 дол.

За перші два місяці 1989 року майно УНС зросло на 628,082 дол., а за 12 місяців звад на суму 2,931,481 дол.

Звіт В. Сохана

Наступного до звітування попросив головний президент Головного секретаря В. Сохана.

У 1988 році здобули секретарі та організатори 1,161 нових членів із загальною сумою забезпечення 8,049,100 дол. Але в тому самому часі втратив УНСОЮЗ близько 4,000 членів, на що склалися 925 передчасно згрозешлених грамот, 893 грамоти, які дозріли до виплати повного винування, 1,162 грамоти, за які члени заплатили повністю належні вклади, та 899 грамот, за які виплачено посмертне. В наслідок таких великих втрат у числі членів закінчив УНСОЮЗ 1988 рік із втратою на чисто 2,178 грамот членів.

(Закінчення на стор. 3)

В МОСКВІ ПРОХОДИТЬ ПЕРЕБУДОВА ПАРТІЙНОГО АПАРАТУ

Москва. — Билл Келлер, кореспондент газети „Нью Йорк Таймс" в Москві інформує про велику чистку у верхівці Комуністичної партії Советського Союзу, про великі пересунення, про великі пересунення, про великі пересунення членів компартії до ЦК КПСС і Політбюро, починаючи із самої гори і кінчаючи на низах.

В загальному було звільнено 110 членів Центрального Комітету КПСС, 74 з них були голосуючими членами, а 36 не голосуючими членами ЦК КПСС. На їх місце прийшли молодші члени, в більшості прихильники політики гласності і перебудови. 24-ох не голосуючих членів ЦК КПСС, різночасно проголошено зменшення Центрального Комітету з 301 до 251 члена.

Найвищими достойниками, які з тих членів причинили відійти із своїх постів були: член Політбюро і партійний „ідеолог" Вадим А. Метведєв, колишній доволітний міністер закордонних справ СРСР і коротко голова Президії Верховної Ради Андрій Громико, колишній голова Ради Міністрів СРСР Ніколай А. Тихонов, які у заміну за „тихий" відхід дали користуватимуться усіма привілеями керівних членів компартії і обмінюють партійні критики їхньої колишньої теперішньої діяльності. В короткому зверненні до вищених членів компартії генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СРСР Михайл Горбачов заявив, що багато із 110 звільнених членів компартії, деякі займали свої місця ще від часу політики застою сталінського і брежньовського режимів, підписали заяви, що відходять „добровільно". Між „добровольцями" є власне Громико і Тихонов. Звільнених членів ЦК

КПСС за новелою Гоголя називають в СРСР „мертвими душами". Багато звільнених заявили, що вони відійшли добровільно, з причини віку чи хвороби. Про таке звільнення вони, мовляв, просили Центральный Комітет вже раніше.

Політичні спостерігачі й західні аналітики думають однак, що М. Горбачов ще раз показав, що він консолидує владу у своїх руках, проводить чистку без якої йому ледви чи вдався б план перебудови, який у певних партійних кругах був предметом гострої критики.

Закінчив свою політичну краєру також Сергій Л. Соколов, міністер оборони СРСР до квітня 1987 р. Гайдар А. Алієв, колишній член Політбюро звільнений Горбачовим в жовтні 1987 року і Ніколай А. Байбаков, голова планувальної комісії і партійний активіст сталінської ери.

Георгій П. Розумовський, шеф партійного персоналу заявив, що багато було мови про тих партійних керівників, які прогнали безрезультатно вибори до Конгресу народних депутатів. Він обіцяв, що текст дискусії буде опублікований пізніше. Жертвою виборів, між іншим став ленинградський „бос" Юрій Ф. Соловйов, який поки що задержав за собою усі дотеперішні пости, але як довго ніхто не знає. Дискутували також справу Бориса Н. Сльникова, але, згідно з інформаціями поінформованих осіб, не критикували за його перед-виборчі виступи.

Б. Келлер ні словом не згадав про Володимира Шербицького, першого секретаря Комуністичної партії України, який також є витором режимів застою, вассалом комуністичного режиму в Україні, русифікатором власного народу і зневажливишим керівником серед більшості населення.

В Конгресі приготувляють ще одного листа до М. Горбачова

Філадельфія (КОНЛПУ). — Не зважаючи на деякі зміни в радянській суспільно-політичній системі, влада на Україні даліше переслідують українських активістів, обмежуючи їхню свободу, як і раніше.

Тому Філадельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України вирішив посилити заходи в справі прав людини згідно з постановами Гельсінкських угод. Ця акція почалася виготовленням листа конгресменами Лоренсом Кофліном з Пенсильванії і Стені Гесором з Меріленду, адресованого до Михайла Горбачова в справі найновіших переслідувань, погроз, арештів і затримань.

В листі згадані конгресмени подають прізвища переслідуваних активістів в Україні, які брали участь в організації зібрань, церковних відправ і виступали перед народом.

Комітет звертається до громадян за проханням сконтактуватися зі своїми конгресменами і просити їх підписати згаданий лист.

Конгресменам треба запропонувати звертатися телеграфічно до асистента конгр. Кофліна на число (202) 225-6111, або до Ореста Деячківського на число (202) 225-1901.

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша категорично відкинув несподівану вимогу Західної Німеччини щоб розпочати переговори зі Советським Союзом в справі зменшення арсеналу ядерної зброї близького засягу в Європі. Після чотирьохгодинної конференції Державного департаменту між секретарем Департаменту оборони Діком Чейні, дорадником крайової безпеки Брентом Скокфротом і представниками західно-німецького уряду, міністра закордонних справ Ганса-Дітріха Геншера і міністра оборони Гергарда Штольтенберга в присутності державного секретаря Джеймса Бейкера, ЗСА категорично відкинула таку пропозицію. Гостро заперечувала на це секретар Департаменту оборони Д. Чейні, називаючи таку вимогу „небезпечною пакткою", яка обесзброїла б НАТО. Експерти твердять, що не була спроба део зайнятого уряду Західної Німеччини та її канцлера Гельмута Коля здобути для себе підтримку в народі.

НАМАГАЮЧИСЯ ПРИПИНИТИ шораз частіші спалахи дискримінаційних запереконь у студентських гуртожитках і університетських містечках, управління кількох університетів робить заходи щоб заборонити деякі форми висловів, що загально уважаються образливими. Однак критики таких заходів настоюють на тому, що це нічого іншого, як обмеження свободи інтелегентного бесідування, що і є ціллю університетського навчання. Суперечки на цю тему набирають чимраз більшого розголосу, а в деяких університетах набирають також й неспотрібної гостроти. Все ж таки цю справу прийде шораз скоріше чи пізніше вирішувати поодиноким кожному університетові.

Вийшла нова розповідь очевидців чорнобильської трагедії

Едмонтон, Альта. — Канадський Інститут Українських Студій видав на спілку з видавництвом МекМіллан у Великобританії книжку „Chernobyl: A Documentary Story", яку написав відомий київський письменник Юрій Шербак.

Цей опис чорнобильської трагедії з квітня 1986 року написаний на підставі інтерв'ю з численними учасниками. Після катастрофи Ю.

Шербак жив кілька місяців у зоні ядерного реактора і розмовляв з пожежниками, санітарами, партійними й урядовими діячами, представниками засобів масової інформації та чужинцями, що допомагали жертвам.

Ю.Шербак за професією лікар, написав дев'ять повістей і є лауреатом кінематографічної премії ім. Довженка. Він здобув особливу премію за свої репортажі про чорнобильську трагедію. Українська й російська версії „Chernobyl: A Documentary Story" появилася в Советському Союзі й здобули велике признание. Ю. Шербак недавно вибрано головою незалежної екологічної групи „Зелений Світ". Він відвідав Канаду в травні цього року, щоб популяризувати свою книжку.

„Chernobyl: A Documentary Story" має 168 сторінок і що книжку можна набути за 10 дол. (м'яка обкладинка) або 20 дол. (тверда обкладинка) у Canadian Institute of Ukrainian Studies, 352 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, Alta, Canada, T6G 2E8. У ЗСА книжку можна набути у видавництві St. Martin's Press, 175 Fifth Ave., New York, N.Y. 10010.

ВИННИЧЕНКІСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Нью Йорк. — Винниченківська комісія Української Вільної Академії Наук в ЗСА влаштує в суботу, 6-го травня ц.р., о год. 4-й по полудні в будинку Академії, 206 Захід 100-та вулиця, конференцію присвячену літературній творчості Володимира Винниченка. Доповідатимуть проф. Роман Багрий (Йорк університет), проф. Данило Струх (Торонтонський університет), д-р Микола Жулинський (Академія Наук, Київ). Коментатор — проф. Євген Лашчик, відкриття — д-р Лариса Онисевич. На конференції буде також і виставка п.н. „3 маларської спадщини Винниченка".

(Закінчення на стор. 3)

Шкільна молодь

Торонто — Шевченкові

Під гаслом „Встане правда, встане воля!“ шкільна рада при відділі КУК в Торонто, під проводом енергійної її голови Люби Зараски влаштувала 9-го квітня в шкільній аудиторії Гарборд Коледж Інституту концерт учнів українських шкіл і курсів українознавства на пошану Тараса Шевченка у 175-річчя з дня його народження. У програмі концерту подано, що участь у ньому брали такі шкільні і суботні школи: св. Димитрія, ім. Патріарха Йосифа, св. Софії, св. Йосафата, ім. І. Котляревського, ім. Ю. Липи, ім. Лесі Українки, ім. Т. Шевченка, св. Миколая, ОУН—Захід і ім. Цюпило Паліїв.

Програму концерту, що складалася з чотирьох основних частин та коло 30 точок, розпочато фортепіанним виконанням канадського гімну Галиною Соколюсько-Меківой. Учнів 5 класу школи св. Димитрія словами вірша „Вшануй моєго Тараса“ авторства А. Косовської та складенням квітів перед портретом поета, віддали йому поклони.

За відродження...

(Закінчення зі стор. 2)

академік не сказав-МС). Він пригадав слова Леніна, що „треба вести найсуворіші правила щодо вживання національної мови в інтернаціональних республіках, що входять до нашого Союзу і перевіряти ці правила особливо ретельно“. Він вітає пропозиції теперішнього часу надати національним мовам статус державний, але, слушно він заявив, що „ніякими патріотичними заклинами чи конституційними декретами мову не зберегти, коли не розвинеся соціальна база її існування“. Він поставив вимогу, щоб державний апарат, не обмежуючи функцій інших мов, першочергово увагу має виявити саме до тієї мови, яка дала назву республіці, бо, зауважив він, „де ще в світі подобають про українську мову, як не на землі її виникнення і поширення...“

Офіційним представником ЦК партії Верховної Ради УРСР була М.А. Орлик. Вона повідомила учасників конференції, що президія Верховної Ради вирішила внести на розгляд парламенту республіки пропозицію про надання українській мові статусу державності, і що буде прийнято закон про мову, а в ньому буде відзначено правий статус інтернаціональних мов, а теж і російської. Робоча комісія вже почала свою роботу.

Від організаторів конференції, про доповнення до статуту і пропозиції від громадськості, доповідав Ю. Огульчанський. Він підкреслює, що, діючи на основі конституції СРСР і УРСР Товариство має тісно співпрацювати зі Спілкою Письменників України, Українським Фондом Культури, Інститутом Академії Наук і іншими товариствами. Державність української мови, яка має бути закріплена законом, це гарантія успішного розвитку всіх національних мов.

У дальшому ході нарад, учасники конференції заслушали дві доповіді: кандидата наук (тобто доктора) Л. Іваненка „Українська мова і комп'ютеризація“ і академіка А. Бурячка про проект нового видання українського правопису, в якому буде привернено багато правил, що їх усунуто з українського правопису (1929 року) і уподібнено до російського. Це було ділом, ганебною пам'яті, комісарів від нашої мови сталінських часів. Дискусія домагалася повного привернення букви Г, яку теж вивинули з українського правопису.

4. Дискусія. Вибір керівних органів, висновки

У доволі широкій дискусії, що розгорнулася виступали відомі письменники Б. Олійник, І. Драч, І. Дзюба, С. Тельнюк, угорський письменник із Закарпаття Л. Балла, корейка Світлана Лі, Христина Фрідланд з Гарвардського університету, професори вищих навчальних закладів, делегати з інших міст України, делегат української спільноти в Польщі. Були теж представники Москви, Ленінграду, Канади. Зокрема треба тут відмітити виступ Р. Іванчука, який розповів присутнім про діяльність Товариства української мови у Львові, яке об'єднує в 50-ти осередках близько 10,000 ентузіастів, а С. Секуров інформовав про започаткування діяльності нового товариства у Львові „Друзі українського мистецтва і літератури“.

Нові відділи товариства постали в Нікополі, Тернополі, Чернівцях, Ужгороді, Донецьку, Харкові, та в багатьох містах і селах Вінницької, Чернігівської та Дніпропетровської області.

Головою товариства обрано письменника Дм. Павличка, і трьох заступників (Р. Іванчука, І. Юнчука і В. Яременка), відповідальним секретарем Ю. Огульчанського.

У повідомленні ЗП Української Гельсінкської Спілки про цю конференцію („Свобода“, з 17-го лютого ц.р.) м.л. читаємо:

„Ці зібрання яскравим спалахом висвітлюють на родній сподівання. Майже кожний виступ — це сконденсований століттями біль України та крик на поміч... Виступи (промови) перетворили конференцію на величезне надихаюче свято відродження України. Організатори установчої конференції Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка заслуговують всяких похвал“.

рами був монтаж за капелю бандуристів імені Т. Шевченка „Слово Тараса“, який виконували окремі школи у формі хорових виступів, збірних і окремих рецитатив, деклямацій, з яких виступав бандурист Роман Демедко і молодіжний ансамбль бандуристів „Барвінок“ під керівництвом Петра Бориса. Третью частину були інсценізовані уривки з поеми „Гайдамаки“ у постановці недільного курсу при катедрі св. Володимира і фінал збірних рецитатив учнів різних шкіл, могутнім закінченням „Встане правда, встане воля!“ та українським національним гімном, що проспівали всі учасники. Ціла програма

була належно підготована, тематично уложена і справно проходила. На жаль, не має можливості висловити всіх виконавців, але всі діти відчували, що вони прийшли на щось небуденне і своїм дитячим розумом, серцем і хвилюванням зближувались до того, що ще не добре знав ім'я Шевченка.

До цілості входила гарно прибранна сцена декорациями Юрія Онуха, програмка концерту, яку приготував Петро Цеховш, та підготовка праці членів шкільної ради, у чому відзначилися Л. Зараска, О. Ковалік, З. Масвська, В. Домарецький, Петро Цеховш й інші. При кінці концерту голова шкільної ради Л. Зараска подякувала всім тим, що причинилися до успішного концерту.

В. Дідюк

Як довго...

Закінчення зі стор. 2

фія, яка все ще сидить і править у Москві. Були теж деякі оповідання про краще наслідження чорнобильської катастрофи та взагалі проблеми дальшої розбудови атомових станцій на території України під час чи й по відвідинах Горбачова в Києві та Чорнобилі. На жаль, гласності Горбачова в Україні не діє, а після останніх подій і брутальних реакцій Москви на деякі національні вимоги в Грузії ледве чи можна взагалі сподіватись чогось.

Дані про висоту радіації на заражених територіях України так строго затемищені, що навіть вчені в Україні не можуть тих інформацій отримати і як про це інформувати кореспондент газети „Волл Стріт Журнал“ людини в Україні та Білорусії живе в постійному страху й журбі за своє і своїх дітей здоров'я, а на зараженій території зазнає надлюдськи на довгі роки страх, журба й загроза неспасливих наслідків у далекіх поколіннях. Оця прикра атмосфера змушувала навіть заговорити в цій справі московську „Правду“, офіційний орган партії, яка очевидно скинула всю вину за чорнобильську катастрофу на керівників атомової станції та їх небадальство, немов виправдовуючи тим центральне керівництво у Москві. Але чи може хтось у це повірити?

А що ж у нас, на землі радіції, робиться у цій нещасній проблемі? Після цього голосного випадку у Чорнобилі, який є деякі українські учні що мають наукові зв'язки з ученими дослідниками в Україні й в теперішній часі свідоміший умовинах можна вести навіть спільні дослідження, щоб врятувати не лише наші наші рідніми на заражених землях України, але теж довести світові науково опрацьовані й удокументовані інформації про цей радіаційний голокост українського народу. Чи треба чекати роками чи десятилетиями, щоб шукати другого Конквиста, щоб довести наукову правду західному світові про чорнобильську катастрофу?

біли, ми зібрались у наших церквах та помодились. Крім щорічних інформаційних статей кожного року автора цих рядків, деяких статей редакторів „Свободи“ Ольги Кузьмович та редактора І. Кедрина, деяких доповідей в Нью Йорку та в УКУ у Філадельфії, деяких інформаційних конференцій Т-ва інженерів у Нью Йорку та Вашингтоні й це все. Але ж у наших наукових товариствах, у УЛГПА та Т-ві українських інженерів з науковцями, є спеціалісти від проблем радіації чи шкідливого впливу на здоров'я людини й майбутніх поколінь, що житимуть на заражених територіях України й вони повинні заговорити й вони повинні почати робити вже тепер наукові дослідження цієї страшної Чорнобильської катастрофи.

В таких дружинах вибірається також і українська молодь. При кінці біжучого лештарського сезону серед гострої конкуренції, 16-літній Костик Восвідка здобув чоловічий чемпіонат найвищої середньосередньої лештарської ліги стейту Невада на 1989 рік в альпійській комбінації, на підставі другого місяця в кругових та четвертого місяця у з'їзді. Змагання за стейтський чемпіонат відбулися 25-го і 26-го лютого на Слайд Маунтін в Неваді. Завдяки перемозі Костика, його школа Ріно

Молодий українець здобув середньосередню лештарську першунство в Неваді

К. Восвідка під час змагань.

Останніми роками альпійське лештарство стало дуже популярним зимовим спортом в Америці. В середніх школах та університетах найчисельніші організації — це лештарські клуби. Це явище відзеркалюється серед української молоді хочби й тим, що найбільш популярні табори це — лештарські.

В гористих околицях розвинувся серйозне змагальне лештарство. Там школи плекають не тільки лештарські клуби, але також власні перегонові дружини, які переходять тверде тренування та змагаються на карколомних з'їздах.

В таких дружинах вибірається також і українська молодь.

При кінці біжучого лештарського сезону серед гострої конкуренції, 16-літній Костик Восвідка здобув чоловічий чемпіонат найвищої середньосередньої лештарської ліги стейту Невада на 1989 рік в альпійській комбінації, на підставі другого місяця в кругових та четвертого місяця у з'їзді. Змагання за стейтський чемпіонат відбулися 25-го і 26-го лютого на Слайд Маунтін в Неваді. Завдяки перемозі Костика, його школа Ріно

(ХГР)

Музичний попис УМІ в Нью Йорку

В неділю, 19-го лютого ц.р. відбувся концерт класичної музики і сольоспіву учнів Українського Музичного Інституту в Нью Йорку. Вигідну залу Дому Українського Конгресового Комітету вивипнило численна публіка, щоб послухати, оцінити та з цікавістю побачити молодих виконавців УМІ — музичний доріст, а може й завтрашніх українських музик.

Кожному садівникові зрозуміла є конче аксіома — насаджувати молоді шкільні дерева, щоб запевнити безперервність та ріст лісового масиву. Український Музичний Інститут в Нью Йорку після трьох десятиріч існування, випускає багатьох алумнів тієї школи — саме тепер в стадії насаджування та підготову молодого музичного дорісту. Тож і не дивно, що кожному виконавцеві музичної програми, аудиторія, що складалася з батьків, гостей-музиколовів та самих студентів УМІ — приділяла багато уваги й тепла.

Програму музичного вечора відкрила вчителька УМІ Соня Шерек, колишня учениця та алумна УМІ, якої маленькі учні підготовчої класи фортепіану Лариса Богданович і Романка Заяць з грацією виконали коротенькі мелодії Дж. Томпсона. Учні тієї ж вчительки І-го р.н. ступеня Деніс Дяблота, Адріан Дяблота, Леся Лозова, Віктор Гошовський відіграли композиції: Томпсона, Р. Бучатського-Бровару. Учень кл. фортепіану вчителя Т. Гринькова — Адріан Безовський, 3 р.н.ст. — ритмічно і талановито виконав Р. Шумана — воцяцький марш і Ф. Берга „Циганський табір“. Данило Добрянський — кл. фортепіану Т. Гринькова — 4 р.н.ст. виконав легко і незвичайно музикально Сонатину Ц. Кулява. Многогранним музичним обдаруванням виявив себе Андрійко Добрянський — І середній рік, учень вчителя Томи Гринькова, виконавши „В.А. Моцарта Фантазію Ді Е. Гріга „Марш карликів“ з величким відчуттям, і ритмічною прецизністю. Оба брати Добрянські відіграли на чотирьох руках дует А. Дябеллі. Окремо Андрійко Добрянський з кл. волюнчелло, вчитель Нестор Цибірський — виконав композицію Боура-Сквейра на інструменті чельно. 14-літня Дзвінка Добрянська, 4 р. середнього ступня, визначна учениця УМІ, кл. фортепіану, вчителя Т. Гринькова, відіграла Ф. Шопена „Полонез Д-мін“. Вона теж виявила себе уважливим акомпаніатором для своїх братів.

Другу частину концерту вивипнило сольоспіву студентів вищих років. Анна Якобс — кл. сольоспіву вчительки Тані Гринишин — відспівала В.А. Моцарта: „Нон пію ді фіорі“ при форте. супроводі С. Лифшица. Марія Волянська — ліричне сопрано кл.Л. Фултон-Корсон виконала Дж. Туріна: „Гомеонаж“ та — дует з Р. Штрауса з опери „Арабелла“ спільно з сопрано — Оксаною Харук. Борис Гайда — учень сольоспіву кл. Л. Фултон-Корсон партію баритону: Дж. Тореллі „Туло сал“ виконав задовільно. Солоістам акомпанював Іван Колодій — вчитель УМІ.

Примітною несподіванкою був кінцевий дует високого хлоп'ячого сопрано — Андрійка Добрянського та о. Лева Голлейда, ЧСВВ, що виконали зворушливо „Паніс Анджелікус“ — французький композитор Цезаре Франка. Вдячні слухачі ширими оплесками нагороджували молодих виконавців кон-

церту, а присутня гостя з України похвалила українську молодь в діаспорі, що зберігає „музичну душу“, бож український народ здавна славиться високою музичною культурою, якої наявним доказом на цьому вечорі були наші діти, а зокрема талановиті і музично обдарована родина відомого укр. співака Нью-Йоркської Метрополітаної Опери Андрія Добрянського, які є учнями Українського Музичного Інституту — школи, що продовжує традицію музичних шкіл в Україні, навчає, виховує і плекає молоді українські таланти.

В теплій та родинній атмосфері закінчився цей музичний молодечий вечір при перекусі, яку приготували кружок батьків УМІ.

Оксана Луцька

ТАКА Компанія
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кераміка, різьба, вишивки, карточки.

НА ПРОДАЖ

Мені, примітно, що президенти, доктори, професори купують у мене БДЖОЛІНІ ПРОДУКТИ. Маю їх листи і можу Вам показати в неділю в Сурмі.

В журналі „Наука і Суспільство“, що виходить в Києві, в січні цього року була стаття „Доброго здоров'я“. Там описано все про корисні бджоліні продукти. Тепер вже можна бачити статті про бджоліні продукти в різних газетах і журналах. Десять років тому, того не було, як я зачав оголошувати і продавати людям ці чудові продукти. \$30.00 на сто днів. Пишіть: MYRON SURMACH 169 West Saddle River Road Saddle River, N.J. 07458

РОЗШУКИ

ВАЛЕРІЙ КРАМАРЕНКО, 25 літ, уроджений на Полтавщині, пошукує ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЙВИЧА ПАРХОМЕНКО нар. 1943 р. в Полтавській обл., Глобінського р-ну, с. Фрунзівка. Тепер він має проживати у Нью Йорку. Проситься зголошуватися до Українського Народного Союзу. 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

РІЗНІ

CHURCH BROCADES & TRIMS
Vestments or by the yard. For samples write or call. Sorry we only speak English.
AMERICAN CHURCH SUPPLY
945 S. Batavia Avenue
Geneva, IL 60134.
(312) 232-8384

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОКХ, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГОР — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area.

Культурні імпрези на українській Флориді

яка ентузіастично вітала нашого маестра. Мельничин, зокрема, успішно відспівав арії з опер світових композиторів, а також пісні українських композиторів. Пісню „Владико неба і землі“ присутні вислухали як молитву, стоячи. Акомпанювала піаністка Рена Масей.

Дохід з імпрези 350 дол. призначений для потребуючих українців.

Петро Кистайш, бандурист-віртуоз концертував успішно в Норт-Порті. Пиливали як морські хвилі на флоридських водах чарівні українські пісні, історичні козацькі та сучасні думи. Зокрема публіка з захопленням сприймала дуети, проспівані подружжям Тараса і Лілі Кистайш під акомпаньямент бандур, а також з заспівом відомого баса капелі бандуристів Мірона Гнатюка.

Віталій Кейс, професор Ратгерського університету, його спеціальність — порівняльна англійська література. Вже в 60-их роках, будучи студентом, він написав працю про українську літературу, головну про поезію 20-их років та читав її на українській студентській конференції. Його доповідь в основному аналітична кристика української літератури 20-их років. Це не тільки широкий перегляд творчості, але передовсім порівняльна аналіза тогочасних творів світової літератури. На конкретних цитатах поезій українських і західноєвропейських творців він зумів довести, що українська поезія доби, що увійшла в історію літератури під назвою „Розстріляне

Відродження“, вповні дорівнювала тогочасним світовим шедеврам, але наші поети ішли своїм власним шляхом та ніяк не наслідували сліпо західноєвропейській зразки. Зеров, Рильський, Тичина, Сосюра та інші тогочасні поети в Україні, на думку прелегента, досягнули у своїх творах вершини вислову і композиції в своїй поетичній творчості.

Кейс дуже прихильно оцінює також осяги сучасних еміграційних поетів та їх знайомих Нью-Йоркської групи — Рубчака, Бойчука, Андисівську, Тарнавського, Віру Вовк, зокрема за те, що вони ввійшли у сферу сучасної світової літератури. Високо оцінив він передовсім творчість Богдана Рубчака і жаліє, що поет присвячує забагато часу педагогічній діяльності і замало українській творчості. Треба радіти, що Віталій далі працює для української літератури — не тільки для англійської. Довідуємося, що він широко опрацював творчість Тичини, масмо надію, що нам її також зачитає.

Віталій Кейс — уродженець Донбасу, його дружина Тетяна Бачинська — пластова ділячка куреня „Шести криликів“. Обоє часті гості в Норт-Порті, де вже поселилися їх батьки.

Аркадія Оленська-Петришин, вже відома малярка, має за собою поважні успіхи, брала участь у численних збірних виставках, а також влаштовувала індивідуальні в Америці, Канаді і Європі. Чоловік Аркадії Володимир — професор університету, науковець — математик. Остан-

ньої осені вони обоє відвідали Китай, де д-р Володимир мав наукові конференції з китайськими математиками, а Аркадія нав'язала контакти щодо виставок в Китаї. На запрошення китайських установ вони обоє знову вибираються незабаром до Китаю. Аркадія планує там весною влаштувати виставку в Шенянґ, а восени в галерії образів у Бейджінґу.

Тим разом мисткиня привезла до Норт-Порту картини малого формату, щоб задовольнити індивідуальних покупців. Не одне мешкання українських поселенців на Флориді прикрашає вже картина Аркадії, не тільки каткуси — її улюблена тематика, але також екзотичні квіти у веселих кольорах. Маємо надію, що Норт-Порт будуть частіше відвідувати наші мистці, працівники української науки і літератури, бо українська наша громада велика та під кожним оглядом цікава.

П. Т.

Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРґУ, НЮ ЙОРК.

Granite

Marble

Bronze

Чи Ви вже ввели свою пожертву на „ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД“ УАКРаді та СКВУ? Ці дві установи заслуговують на Вашу фінансову піддержку!

Незабудьте переслати свій даток на адресу УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
142 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003